

ODA A "MOSSÈN CARLOS"

Venerable, pas petit,
bona feina, mai dormit
jo recordo a "Mossèn Carlos"
amb record molt preferit.

El matí a trenc d'alba
el trobaves recollit,
en el recó del Santíssim
era el seu somni a la nit.

Si místic quasi us el mostro,
no deixava res per fer,
a tothom ell estimava,
fins els marrecs del carrer.

Una llibreta ens obria,
per aprendre a estalviar,
i cada diumenge
en sortint del "Catecisme"
ens ho feia allà posar.

Venerable rector de poble.
tenies els ulls nets i clars
jo penso quan et recordo
amb el rector de Bernanos
o bé amb el "Cura d'Ars"

No sé si mai ningú
li ha dedicat un poema
o té el nom d'un carrer,
és igual, fou de l'Escala
i ell ens diu el que cal fer.

No el mataren en la guerra,
ni el varen fer presoner,
li varen buscar una casa,
tots li volien bé.

I sembla que el vegi encara,
era el dia del meu sant,
m'agafà el rampell de veure'l
i a la tarda dit i fet,
vaig anar a trucar la porta
i em portà al seu dolç recer.

Vam parlar, tot el que passava
per ell era com un do
doncs posant el dit en un moble
tancant portes i balcó
em va dir tot satisfet:

—"Nena, vols combregar?
Aquí en aquest calaix,
hi tinc Nostre Senyor!..."

Neus Ximinis